

ikke havde faaet Ækivalent derfor ved, at man inddrog denne Fonds Midler, der jo bestode dels af Obligationer, dels af en Fordring paa Statskassen.

Dermed har jeg i Virkeligheden ogsaa svaret den højtærede Finansminister, thi den højtærede Finansminister spørger mig stadig; om ikke dette skulde medregnes til Statsgælden, som Staten havde skyldt Reserve-Pensionsfonden. Jo, naturligvis, den Gang var det Statsgæld, men det er ikke Statsgæld mere, naar denne Fond ikke længere eksisterer. Naar den, man skylder Penge til, er borte, og man oven i Købet har faaet Fordringen tilbage, hvor kan man saa samtidig skyldte Pengene? Det er ikke Juristeri, ikke Doktriner, men en ganske praktisk Virkelighed. Det kommer den ærede Ordfører ikke bort fra, at han selv i sin Virksomhed, hvis han har en saadan praktisk Virksomhed — hvilket jeg tillod mig at forudsætte uden i øvrigt paa nogen Maade at blande mig i hans private Liv eller krænke hans Families Fred —, vilde følge det Princip, at naar en Gæld er slettet, eksisterer den ikke mere, og han vil ikke længere betale Renter af Pengene. Ganske det samme er Tilfældet med Statskassen. Der er sket den Fejl, at man ikke har slettet den Gæld, det er en Bogholderifejl, men af denne Bogholderifejl at slutte, at vi nu skulle gaa til dette højst mærkelige at forøge Statsgælden med 5,600,000 Kr., ser jeg ingen Grund til.

Den højtærede Minister gjorde nogle personlige Bemærkninger til mig, som jeg kun ganske kort skal svare paa for ikke at forlænge denne Debat udover al rimelig Grænse, — vi skulle jo videre, og der skal vist foregaa adskillige Ting endnu i Dag, som ærede Medlemmer skulle deltage i, saa at jeg ikke skal opholde dem alt for længe i Salen. Den højtærede Minister sagde til mig, at jeg var bleven en alvorlig Mand lige som han. Han tager fejl, saa meget Alvorsmand, som den højtærede Finansminister er bleven, efter at han har forvundet sin Ungdom og dens Tid, tror jeg aldrig nogensinde, jeg vil blive. Paa dette Punkt vil der aldrig blive nogen rigtig Lighed mellem den højtærede Finansminister og mig, endskønt vi i gamle Dage have været ret enige om mange Ting, men

den højtærede Finansminister har forladt sit Standpunkt, og jeg er bleven staaende paa det. Det er det, som gør, at den højtærede Finansminister undertiden med en vis Længsel kan se tilbage til den Tid, hvor han havde frit Slag, medens han nu, synes jeg, er indskrænket under visse Regler, som den er bunden ved, som baade er Minister og er Medlem af et Parti. Den højtærede Minister sagde, at han ikke mere — han har tidligere, forstod jeg, gjort det — misundte mig den Fornøjelse at være en ganske enkelt Mand her i Tinget og ikke være bunden til noget Parti. Han tager fuldstændig fejl. Jeg har følt mig fuldkommen bunden til mit Parti, inden jeg fik den tilfældige Stilling som Medlem af Bestyrelsen for det radikale Venstre. Jeg var bunden til Partiet, men ikke bunden længere, end min egen Overbevisning gaar, det vil jeg aldrig være. Jeg vilde have sagt akkurat de samme Ord om Arveafgiften og enhver anden Sag, jeg kom til at drøfte i denne Sal, enten jeg var Medlem af et Parti eller ikke. Jeg vil have min Tale fri og kunne sige mine Anskuelser ganske frit, det er til syvende og sidst det eneste, jeg sætter virkelig Pris paa i Verden, og intet Parti og ingen Stilling skulle nogensinde binde mig til at sige noget som helst andet, end hvad jeg personlig mener om enhver Sag. Jeg vilde ønske for den højtærede Finansminister, at han kunde have den samme Stilling nu.

Formanden: Jeg henstiller til ærede Talere at afkorte den følgende Forhandling saa meget som muligt, og jeg henstiller ogsaa, at man ikke kommer for meget ind paa Spørgsmaal om, hvorledes Talerne personlig staa til, hvad de udtale her i Salen.

P. G. C. Jensen: Det ærede Medlem for 6te Kreds (Hey) gjorde mig den Ære at udtale om mig, at det, jeg havde sagt ved forrige Behandling, havde ikke tjent til at klare Begreberne, og at jeg havde talt sort. Naa, jeg tror nu egentlig ikke, at det er det, man skal bebrejde mig, at jeg ikke taler tydeligt og forstaaeligt. Jeg kan derfor egentlig kun svare derpaa, at det gør mig virkelig meget ondt for det ærede Medlem for 6te Kreds, som jeg hid-